

te deelen, dat ik den zomer van het vorige jaar in Berlijn „koolzuursneeuw” bij de behandeling van naevi zag toepassen. Het uitstroomen van den koolzuurdamp ging met een zóó hevig sissend geluid gepaard, dat ik mij best begrijpen kan, dat het een gevoel van onrust veroorzaken kan bij dengeen, die voor het eerst, zonder het door anderen te hebben zien voordoen, deze methode toepast.

Ik kreeg den indruk, dat het noodzakelijk is, het bereiden en hanteeren der sneeuwstaafjes gehandschoend uit te voeren; wie een koolzuursneeuwstaafje met de onbeschermd hand op de huid van zijn patiënt drukt, stelt zich zelf bloot aan de ongewenschte werking van het geneesmiddel.

De bereiding der sneeuwstaafjes geschiedde door een trechtertje, gelijk bij het oorspiegelen gebruikt wordt, rechtop op de tafel te zetten (de grootste opening naar beneden gekeerd); terwijl nu de eene hand het trechtertje vasthoudt, wordt door de andere hand het trechtertje met sneeuw opgevuld en afwisselend de massa in het trechtertje met een stokje opgestopt; als de vulling geschied is, wordt onder licht drukken met het stokje op de massa, het trechtertje opgelicht en een sierlijk sneeuwstaafje is voor het gebruik gereed.

De sneeuwstaafjes behooren, getuige hun werking, tot de heroica en door de beschreven bereidingswijze krijgt men staafjes, waarmede zeer kleine gedeelten van de huid behandeld kunnen worden; dit kan een voordeel zijn zoowel voor den patiënt als voor den geneeskundige, omdat men dan eerst aan een gedeelte van het te behandelen terrein den invloed van de behandeling kan nagaan.

Gaarne breng ik collega voorthuis hulde voor zijn belangrijk artikel en ik twijfel niet, of hij zal in dit schrijven een bewijs van mijn belangstelling zien.

Amsterdam, Maart 1910.

J. DE HARTOGH JR.

GROENE KRUIS-JUBILAEUMS-TENTOONSTELLING EN CONGRES.

Ter herdenking van het tienjarig bestaan der Groene-Kruis-beweging, in welk tijdsverloop „het Groene Kruis” met meer dan 400 afdeelingen en ruim 100000 leden in alle provinciën werd georganiseerd, zal in September a. s. te Utrecht in het Park „Tivoli” een tentoonstelling en congres worden gehouden, op welk laatste de stichting van een centralen bond der verschillende gewestelijke vereenigingen zal worden overwogen. Dertien groep-comité's zijn gevormd voor de verschillende afdeelingen, waaruit de tentoonstelling zal bestaan, als: 1°. de geschiedenis en de hedendaagsche toestand van „het Groene Kruis”; 2°. de geschiedenis der ziekenverpleging; 3°. hedendaagsche toestanden in strijd met een goed geregelde verzorging van zieken *hier te lande*; 4°. hedendaagsche toestanden op het gebied der ziekenverpleging in *Oost- en West-Indië*; 5°. de verpleging van zieken in eigen woning overeenkomstig thans als goed erkende beginselen; 6°. het reddingswezen; 7°. de volks- en ziekenvoeding; 8°. de geschiedenis der hygiëne; 9°. de algemeene toepassing der hygiëne; 10°. de hygiëne van den sport; 11°. de hygiëne der opvoeding; 12°. de prophylactische en directe specifieke ziektebestrijding; 13°. de kwakzalverij en haar bestrijding; terwijl daarnaast een commissie is

gevormd ter organisatie van een wedstrijd in het verleenen van eerste hulp bij ongelukken.

Ook is reeds het programma van het aan deze tentoonstelling verbonden congres vastgesteld, zoodat de volgende onderwerpen door de daarbij vermelde referenten zullen worden ingeleid: 1°. Welken arbeid heeft „het Groene Kruis” op het platteland en welken in de steden te verrichten? Dr. H. S. HAMAKER. 2°. Is er aanleiding toe, een algemeene (centrale) Groene Kruis-organisatie (bond) tot stand te brengen? Zoo ja, welke lichamen dienen te worden uitgenoodigd, zich hiertoe te vereenigen en hoe moet het arbeidsveld dier nieuwe organisatie worden afgebakend tegenover dat van verwante lichamen (zooals het Roode Kruis, het Oranje Kruis, de Ned. centrale vereeniging ter bestrijding der tuberculose, enz.)? Dr. H. G. BRINK en Dr. F. C. FLEISCHER. 3°. Hoe dient de ontsmetting ten plattelande te worden ingericht? Dr. G. OOSTERBAAN. 4°. Wat kan het Groene Kruis doen ter bestrijding der tuberculose ten plattelande? Dr. C. DEKKER. 5°. Wat kan het Groene Kruis doen ter bevordering van een verbeterde verzorging van kraamvrouwen en zuigelingen? Dr. L. A. TROMP. 6°. Welke is de taak der wijkverpleging en van wie dient deze uit te gaan? Dr. H. F. FLEISCHER. 7°. Aan welke eischen dient doelmatig transport van zieken en gewonden te voldoen en wat kan „het Groene Kruis” doen ter bevordering daarvan? Dr. J. NORD.

Een referent, die de wenschelijkheid van het in het leven roepen van Groene Kruis-vereenigingen in de koloniën zal bespreken, moet nog worden uitgenoodigd.

Waar het Z. K. H. den Prins der Nederlanden heeft behaagd het eerevoorzitterschap van het congres te aanvaarden en de medewerking van tal van autoriteiten is toegezegd, daar blijven de leden der Nederlandsche maatschappij tot bevoorbering der geneeskunst, wier dagelijksche taak zoc nauw met den arbeid van het Groene Kruis is saamgeweven, niet achter van hun sympathie te doen blijken.

Daarom offere ieder lid zijn metaal aan de klok, waarmede het tweede decennium van het Groene Kruis wordt ingeluid, met welke inzameling Dr. C. A. H. WEIJER, te Ede, penningmeester van het uitvoerend comité, zich gaarne zal belasten (het lidmaatschap voor tentoonstelling en congres bedraagt f 10.—, voor het congres alleen f 2.50), terwijl ondergeteekende zich bereid verklaart tot het in ontvangst nemen, liefst portvrij toegezonden, van alle voorwerpen op het gebied der hygiëne en ziekenverpleging, zoowel van voorheen als thans, hetzij hier of elders in gebruik, kortom van alle artikelen op deze tentoonstelling betrekking hebbende (ook modellen, photo's enz.) en uit historisch of ander oogpunt van belang, die tot opluistering kunnen bijdragen.

's-Gravenhage, Maart 1910.
Oranjeplein 93.

W. POOLMAN.

